

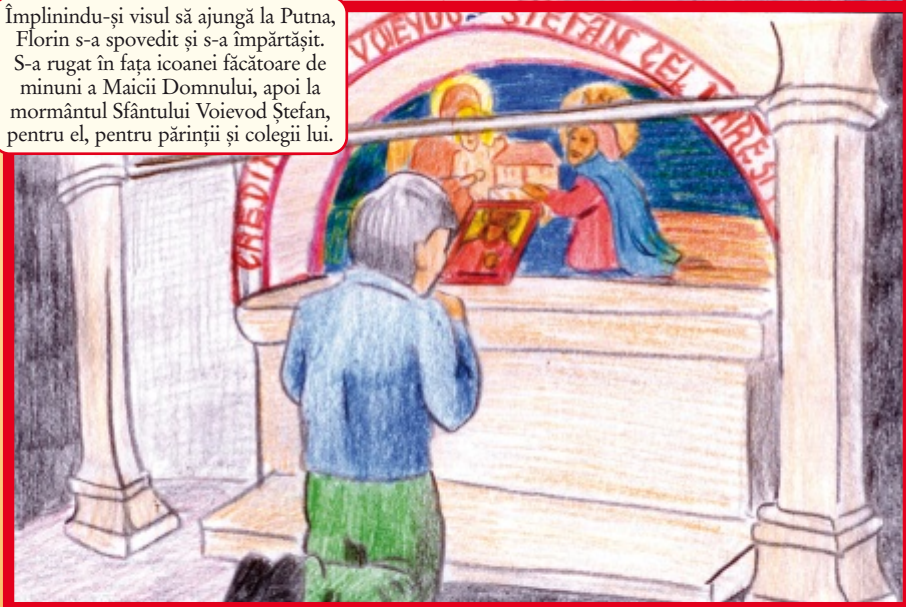

... văzând-o pe mama tristă mă mustră conștiința, deoarece îmi amintesc că mi-a spus "să ai grijă", iar eu nu am ascultat-o.

I-am cerut deja iertare și am să mă străduiesc să nu mai greșesc față de ea și să o ascult.

După ce te faci bine, ai putea să mergi și tu la Putna. Nouă ne-a plăcut foarte mult, mai ales chilia Sfântului Daniil Sihastru.

Trebuie să îți ceri în primul rând iertare de la mama ta.

Împlinindu-și visul să ajungă la Putna, Florin s-a spovedit și s-a împărtășit. S-a rugat în fața icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului, apoi la mormântul Sfântului Voievod Ștefan, pentru el, pentru părinții și colegii lui.

Grafică: Gheorghe Sirugaru, Suceava

CONCURS "Cine face ca mine, ca mine să pățească"

Compuneți un eseu în care să povestiți fapte, întâmplări care să scoată în evidență cuvintele acestui proverb.

Primii 100 de copii care vor trimite acest eseu vor primi o carte surpriză!

Calea care duce spre cer

Ascultarea este calea care duce spre cer. Această cale ne-a fost arătată de însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos care, făcându-Se om pentru noi, „S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe Cruce”, așa cum citim în Noul Testament (Filipeni 2,8). Dacă Mântuitorul astfel a ascultat de Dumnezeu Tatăl, cu atât mai mult trebuie să ascultăm noi, cei care suntem supuși păcatelor de tot felul.

Neascultarea de Dumnezeu a primilor oameni Adam și Eva a adus în lume păcatul și moartea și numai ascultarea prin Iisus Hristos distruge puterea acestora și îl ajută pe om să redobândească harul pierdut.

Așadar, ascultarea ne este necesară fiecăruia dintre noi. În primul rând ea ne oferă protecție păzindu-ne să nu cădem în primejdii pe care nici nu le bănuim și din care n-am fi în stare să ieșim cu bine.

Mai mult decât atât, ascultarea ne ferește de

înșelare, ajutându-ne să nu rătăcim pe căi greșite în această viață, ci să urmăm calea cea bună care duce la fericirea veșnică.

Cel ce ascultă se așează ca sub o pavază sub autoritatea celui de care ascultă. De aici rezultă marea grijă: de cine să ascultăm?

Bineînțeles că nu trebuie să ascultăm de oricine. Ascultăm doar de cei care ne vor cu adevărat binele: părinții, bunicii, preoții duhovnici, învățătorii, profesorii, atunci când aceștia ne dau un sfat corect.

Dacă un sfat primit produce în sufletul nostru tulburare, teamă, confuzie, atunci este bine să cerem sfat și altcuiva care are cel puțin aceeași autoritate sau chiar o autoritate mai mare.

O ascultare corectă, făcută în numele lui Dumnezeu și după voia lui Dumnezeu aduce pace în suflet, bucurie, înțelepciune, bună reușită în această viață și veșnică fericire în Împărăția lui Dumnezeu.

Prof. Irina Buta, Suceava